ANUL I No. 87. A DOUA EDITIUNE MERCURI 5 MARTIE 1886.

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politic

ABONAMENTE:
In țară 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
In străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

REDACȚIA
No. 3.—Piața Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE

N. GR. FULPESCU
Proprietar

ANUNȚURI:
Anunțuri pe pag. III 3 lei linia 30 bani, anunțuri și reclame pe pag. III 2 lei linia.

ADMINISTRAȚIA
No. 3.—Piața Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

EPOCA

CONSTITUȚIONALISMUL
MAJESTĂȚII SALE REGELUI

FALSIFICAREA
SCRIPTELOR PUBLICE

DISCURSUL
DOMNULUI ALEXANDRU LAHOVARI

ESPOSIȚIA DE PICTURA DIN SALA MANU

PROCESUL SOTHLOR MIULESCU

CONSTITUȚIONALISMUL
M. S. REGELUI

Or-ce funcționar în stat, or-ce om, care este învestit cu o parte cât de mică de suveranitate, are datorii de îndeplinit și e răspunzător pentru îndeplinirea acelor datorii. Și e natural ca M. S. Regele, care este cea mai înaltă expresiune a suveranității naționale, să aibă și El un rol necesar de îndeplinit în mecanismul statului.

Am arătat într'un articol de mai nainte că acest rol este cel mai mare, cel mai frumos ce se poate atribui unui om pe pământ, acela de a ține cumpăna dreptăți între deosebitele opinii și pasiuni ce se ciocnesc într'un stat liber, și de a represinta, în fața vederilor mai mult sau mai puțin unilaterale ale partidelor, interesele generale, interesele superioare ale statului. Rămâne să mă întreb dacă M. S. Regele Carol I își îndeplinește funcțiunea pe care națiunea i-a încredințat'o.

Această întrebare este de bună seamă foarte gingașe. Prin ideile sale, partidul liberal-conservator este și partizan al monarhiei constituționale și devotat dinastiei ce și-a dat țara în 1866, și n'am voi să zicem nimic, care să compromită încrederea țeri în instituțiunile noastre, și nimic care să turbure iubirea, pe care ar trebui s'o aibă poporul Român, pentru suveranul seu.

Dar iară-și nu e drept să se exploateze contra noastră, convincțiunile noastre monarhice. Nu e drept să se întemeeze un calcul egoist pe această ideie, că noi, or cât de rău am fi tratați, tot devotați tronului vom remânea și să se umple de favori aceia cari, neavând aceste credințe, au știut, într'un moment dat, să inspire frica.

Afară de aceasta, tocmai pentru că noi suntem partisanii monarhiei constituționale și devotați dinastiei, suntem datori să spunem lămurit ce înțelegem prin monarhia constituțională, pe care o susținem, și ce așteptăm de la dinastia, căreia suntem devotați. Să lămurim bine că noi vrem monarhia constituțională; dar nu vrem tirania unui cap de partid. și nu vrem nici de cum un președinte de republică învestit cu toate prerogativele monarhice și ereditar.

Și este datoria noastră să spunem poporului că relele, de cari se plinge, nu izvorăsc din instituțiile monarhice, pe cari noi le susținem; ci din modul cum ele se aplic la noi. Și să spunem suveranului, cu tot respectul ce-i datorim, când 'și îndeplinește obligațiunile ce-i impune constituția și când nu.

Și mai întâiu suntem datori și suntem tot de o dată fericiți a constata că M. S. Regele a dat tot-d'a-una guvernului sprijinul seu leal. Acest sprijin M. S. l'a dat tutulor guvernelor cari s'au succedat la putere, or-care a fost persoanele de la guvern și or-care a fost ideile ce au representat. Și cu aceasta și-a îndeplinit una din cele mai însemnate atribuțiuni ale funcțiuni sale de monarh constituțional.

Dar, alături de această datorie, M. S. mai are încă una, care tocmai constitue esența monarhiei constituționale și cuvîntul de a fi al acestui regim: *de a protege de o-potrivă amêndouê partidele*. De unde resultă că Regele nu trebue să permită guvernului să întreprinză nimic contra partidei din opositiune și cu atât mai puțin să nu întreprinză el nimic contra opositiuni.

Cum și-a îndeplinit M. S. Regele Carol această îndoită obligațiune?

* * *

Este cunoscut că d. Brătianu, încet încet a întors toate puterile statului în contra adversarilor sei politici și în favoarea partizanilor sei.

Nu mai este un secret pentru nimeni că oamenii, cari nu împărtășesc ideile guvernului, nu mai pot ocupa nici o funcțiune în țară.

De funcțiuni administrative nu poate fi nici vorbă; acolo trebue se arăți devotament pentru guvern; de unde nu, nu poți ocupa nici o funcțiune, nici în stat nici în județ, nici în comună.

Dar în aceia-și stare se găsește și instituția militară: ca să înaintezi, ca să-ți păstrezi chiar positia, trebue să juri credința, nu M. S. Regelui, ci domnului Brătianu. Altminteri ești expus la o mulțime de strămutări, la o mulțime de persecuțiuni, până te vezi silit a te retrage.

Justiția a ajuns și ea în aceea-și stare și ministrii M. S. nu se sfiesc a declara, în corpurile legiuitoare, că a destituit pe cutare din causă că a fost numai bănuit de a simpatiza pentru credințele noastre.

Această isgonire sistematică a adversarilor politici ai guvernului, nu îmbrățișează numai funcțiunile cari implică exercițiul suveranității, ci chiar funcțiunile în cari exercită oare cari profesiuni: inginer, doctor, or advocat. Ast-fel M. S. a subscris decretul care a destituit, din funcțiunea de advocat public, pe unul din bărbații cei mai considerabili ai țeri prin valoare și prin integritate, pe d-l Triandafil.

Această urgie urmărește pre adversarii d-lui Brătianu, nu numai în funcțiunile publice, dar chiar în funcțiunile instituțiunilor particulare Guvernul s'a făcut stăpân pe toate instituțiunile particulare: Banca națională, credite fonciare etc. Ești gonit de peste tot dacă ai avut nenorocirea se aibi ideî conservatoare și dacă ești destul de onest ca să nu te lepezi de ele cu sgomot.

Și, nu numai adversarii cunoscuți ai guvernului, dar și rudele lor până la al nouleu neam, dar și prietenii cari îndrăsnesc să le deschidă ușa.

Ar crede cine-va că, isgoniți din toate funcțiunile publice și particulare, ne rămâne munca liberă, profesiile libere, comerciul, industria. S'ar înșela amar!

Persecuția te urmărește și aici, și harta d-lui Brătianu nu te lasă nici aici să'ți câștigi viața!

Este cunoscut de toți că nu poți să întreprinzi nimic dacă nu ești prietin al guvernului. Am publicat și mai alaltăeri un proces verbal al corpului de advocați din Turnu-Măgurele din care se vede că prefectul M. S. Regelui nu lasă pe advocații din opositie să'și caute procesele și că le ea clienții cu forța.

Dacă ești arendaș or proprietar nu poți să'ți strângi bucatele, dacă ai pădure nu poți să-ți vinzi lemnele; or ce ai face, ai contra ta toată forța administrațiunii publice, de la ministru până la vătășel, și toți aceștia caută se te ruineze.

Aceste lucruri se petrec la lumina zilei, în fața tutulor, și cei ce le fac se fălesc că le fac și sunt răsplătiți pentru că le fac.

Persecuțiunea se exercită cu atâta sălbăticie prin unele locuri în cât ne întrebăm de unde a eșit acești oameni rei în mijlocul unui popor atât de blând, și ne mirăm cum s'a format aceste inimi haine și pizmașe în mijlocul unor caractere incapabile de a ține mânie.

Și fără să știi anume cine sunt complicii d-lui Brătianu, ghicești că trebue să fie gunoaile românilor, și fără să știi ce creștere au avut, ghicești că au fost frământați în mizerie și în invidie.

Dar or cum ar fi, faptul este că adversarii guvernului nu se bucură de loc de dreptul de a ocupa funcțiuni publice, nu se bucură de dreptul de a se aduna și de a vota de cât cu risicul de a fi bătuți și huiduiți de agenții forței publice, și nu se bucura nici macar de drepturile civile ordinare, dreptul de a munci pentru a'și câștiga viața. Pe când de toate aceste drepturi sunt înbuibați partizanii guvernului, cari cumulează funcțiunile, violentează alegerile, și se îmbogățesc făcând abuzuri în diferite întreprinderi. Câte odată persecuția este și mai barbară. Te pomenești, te miri de ce, tras în judecată sau chiar aruncat în temniță: ast-fel d. Manciulescu, inginer, a fost până acum chiemat în judecată de 27 de ori și d. Alexescu proprietar și arendaș al Statului, a fost aruncat în temniță, numai că așa 'i-a plăcut d-lui Chirițescu.

Ah, avem un mijloc foarte ușor de a ne îmbunătăți soarta, n'avem de cât să ne prostituam coștiința, sau să ne facem spioni ai partidului nostru, și pe dată, toate ușele ni se deschid, și pe dată ajungem mai sus de cât meritâm. Exemplele să vêd pe fie-care zi.

Dar, dacă rămânem oneștî, atunci suntem priviți în țara noastră mai rău de cât străinii, mai rău de cât ovreii, suntem puși afară din lege: ori cine are dreptul să ne lovească în interesele noastre, ori cine are dreptul să ne lovească chiar în persoanele noastre, și pentru aceasta, nu numai că nu e pedepsit, dar e răsplătit!

Așa fiind, ne adresăm la conștiința M. S. Regelui și'l întrebăm dacă este regulat ca opositia să fie ast-fel tratată într'o monarchie constituțională. Și dacă dând sprijinul seu unui ast-fel de guvern 'și îndeplinește cea mai sfîntă din obligațiile sale. pe acea de a protege pe toți de-o-potrivă.

Fără îndoeală, M. S. Regele nu vatama pe nimeni, M. S nu bate pe nimeni. dar când M. S. dă sprijinul seu guvernului care ne persecută, să face complice al persecutorilor.

Și e natural atunci ca oamenii cari sufera acele persecuțiuni, ce se fac sub ochi și cu sprijinul M. S., să ajungă într'o zi a-'L considera ca vrăjmaș.

Și nu trebue să uite M. S. că aceștia sunt tocmai oamenii cari, prin convincțiile lor. ar trebui să fie sprijinitorii naturali ai tronului.

De aceea nu ne sfiim a declara că monarchia constituțională, ast-fel practicată, nu numai că nu aduce nici un bine, dar constitue un pericol național și duce drept la catastrofe.

Gr. G. Peucescu.

DEPESELE AGENȚIEI „HAVAS"

Belgrad. 15 Martie.—Toți miniștrii s'au întors aseară de la Niș.

Un decret regal, privitor la demobilisare, reduce armata la efectivul seu obicinuit în timp de pace.

Roma. 15 Martie.—*Camera deputaților*. —Contele Robilant, ministrul afacerilor străine, respunzând la o interpelare, declara că misiunea cu care a fost însărcinat generalul Pozzolini, către Negus, a fost amânată, și va fi îndeplinită într'un alt moment mai oportun, și adaogă că situațiunea generală față cu Abisinia nu s'a schimbat.

Deliberarea relativă la stabilirea unei linii vamale între Rumelia și Turcia a fost suspendata și în fine amânată pentru ziua în care Camera se va ocupa de modificările ce vor fi a se aduce Statutului organic al Rumeliei.

Paris. 15 Martie. — Emisiunea de rentă perpetuă 3 0/0 va represinta un capital de 1464 milioane și nu de 1 miliard după cum a circulat știrea eri.

FALSIFICAREA SCRIPTELOR PUBLICE

Romînia liberă de eri publică un articol foarte interesant datorit, credem noi, condeiului d-lui Carp.

Lăsând la o parte deficitele din budget, ce să pot pune în sarcina crisei economice și a sdruncinării valutei, autorul articolului se ocupă de alte deficituri, de două... *conder* cum să zice în românește, unul în sumă de 4 milioane și jumătate, cel l'alt în sumă de 7 milioane 800.000 de franci care constituesc, precum zice autorul, adevărate falșificări a scriptelor publice.

Primul condeiu:

Printr'o lege guvernul cere Camerii să acopere prin emitere de rentă o datorie a Statului către drumurile de fer isvorîtă din transporturile militare ordonate de ministrul de rêsboiŭ. Nu vom apasa, pentru astă-zi, asupra irregularității acestei cheltueli facute fără alocațiune bugetară, fără deschidere de credit suplimentar, fără cerere de credit extraordinar, adică în contra tuturor acelor prescripțiuni cu cari legea apără banul public în contra unei mânuiri ilegale: vom studia numai această cifră în raportul ei cu deficitele noastre.

Din faptul că drumul de fer a trecut în veniturile Statului sumele datorate de ministerul de rêsboiŭ, fără ca tot-odată guvernul să treacă în scripte această datorie, a isvorît o urcare fictivă a veniturilor Statului care de astă-dată a produs un deficit nu pe calea ordinară și cunoscută a unor evaluări greșite—lucru ce se poate întâmpla fie-cărui guvern,—dar pe calea necunoscută încă până astă-zi: de a trece în situațiuni venituri, fără să treci tot-odată și cheltuelile. Originalitatea unui asemenea procedeŭ nu se poate tăgădui,—și dacă el a fost posibil, aceasta nu se poate explica de cât prin conivența culpabilă a administrațiunii finanțelor și a administrației drumurilor de fer.

Un lucru și mai straniŭ însă, care reese din proectul de lege despre care vorbim este că banii aceștia au fost cheltuiți fără se fi fost versați vre-odată în casa Statului.

Este evident cum că de îndată ce suma aceasta nu a fost plătită drumurilor de fer, ea nu a putut fi versată în tesaurul public. Arătată însă în situațiuni ca venit, ea a sporit acele prisoase bugetare asupra cărora guvernul a făcut cheltueli, — și nu ne putem explica lucrul alt-fel decât că s'au întrebuințat sume, ce aveau alte destinațiuni, la cheltueli pentru cari nu au fost menite. Și prisosul fictiv din situațiune nu a putut deveni real decât cheltuind d. es. pentru pușli, banii destinați pentru construcțiuni de drum de fer.

O asemenea situațiune anormală nu putea însă se dureze. Mai curênd sau mai târziu trebuia se se pună în concordanță scriptele cu efectivul real din tesaurul public, și trebuia prin urmare repuși banii la loc. Aceasta nu se putea face decât plătindu-se datoria Statului față cu drumurile de fer, și mărturisindu-se prin urmare că veniturile anilor trecuți au fost mai mici de cât se arăta prin situațiune. Suntem deci obligați să adăogăm la deficitul de cinci milioane o primă sumă de patru milioane și jumătate.

Al doilea condeiu:

Când s'a licnidat raporturile dintre Stat și societatea care luase concesiunea monopolului tutunurilor la noi, Statul s'a obligat a plăti concesionarilor valoarea clădirilor și stocului de marfă, cari se urcau la cifra de 7,800.000 de franci. Această sumă a fost plătită de catre Regie din întrările vênzerii. Dar lucru ciudat! se trece în situațiuni ca venit suma întreagă a întrărilor, fără să se arate că o parte din acele întrări a fost întrebuințată la lichidarea fostei concesiuni.

Resultă și de aci deci un spor fictiv asupra veniturilor de 7,800,000 de franci. Și s'a întâmplat cu acest spor fictiv ceea ce s'a întâmplat și cu sporul fictiv de la drumul de fer: că a fost cheltuit fără se fi intrat vre-o dată în tesaurul public, lucru ce iar nu a fost posibil, decât iarăși distragând de la destinațiunea lor banii ce așteptau în casa Statului o altă întrebuințare de cât aceea ce li s'a dat. Guvernul însă trebuia și de astă dată să repue la loc banii cheltuiți, să mărturisească că venitul net al regiei tutunurilor a fost arătat cu 7,800,000 de franci mai mare de cât era în realitate și să ceară Camerei printr'o lege fondurile necesare pentru restabilirea lucrurilor.

Iată acum și conclusia ce o trage autorul articolului.

Din cele ce preced, reese că deficitul anilor anteriori, se compune din următoarele cifre:

5.000.000 franci, deficitul arătat prin situațiunea financiară;
4.500.000 franci, datoria Statului față cu drumului de fer.
7.800.000 franci, datoria Statului față cu Regia.

17.300.000 franci, adică *sapte-spre-zece milioane, trei sute de mii de franci*, — iar nu cinci cum se pretinde și cum credeam noi înșine înaintea prezintării acestor proiecte de legi.

Acest deficit are o îndoită gravitate. Față cu situațiunea noastră financiară — deja destul de grea — el e de natură a deștepta îngrijirile noastre. Dar nu asupra acestui punct ne vom ridica cu mai multă tărie. Ceea-ce ne ne face a da acestui deficit, caracterul unei deosebite gravități, este că el nu a putut proveni de cât din o adevărată falsificare a scriptelor publice. Să nască un deficit pentru că s'au făcut evaluări urcate sau pentru că prevederi, deaminteri legitime, nu s'au realizat, aceasta s'a mai vêzut; se nască însă deficite pentru că trecem la venituri sumele încasate fără să trecem și la cheltueli sumele cheltuite, să producem ast-fel prisoase bugetare ce nu au existat de cât pe hârtie, și să fim obligați în fine de forța lucrurilor a spune că ceea ce era prisos, nu era în realitate de cât deficit,—aceasta este nou.

Și precum am constatat în trecut, precedentele constituționale create de guvernul d-lui Ion Brătianu, suntem și astăzi obligați a constata precedentele sale financiare; îl asigurăm însă că de astă dată nu ne vom folosi de dînsele.

ÎNTRUNIREA DE LA SALA JOJI

DISCURSUL D-LUI A. LAHOVARY*)

Dar să luăm șirul cheltuelilor acestui guvern. Să fim drepți, cu lefuri, cu diurne, cu afaceri stralucite este darnic, dar câte odată știe să fie econom. Eată un exemplu de economie foarte de lăudat.

In 1875, când bugetul era așa de modest, cheltuelile pentru facerea și întreținerea șoselelor erau de 3 milioane lei. Acum s'au schimbat lucrurile. In bugetul din 1886, suma prevăzută este numai 2,400,000 lei; va să zică în 10 ani, în loc să se mărească, această cheltueală este ceva mai mică. Dar ce le pasă d-lor de șosele! Pe noroaiele lor cine merge? Țăranii cu carul cu boi. Ce'i pasă, deputatului care sboară așa de frumos într'un vagon de întâia clasă, cu biletul seu de percurs gratuit? (Aplause). Cu toată această economie, bugetul care în 1875 nu trecea peste 97 milioane, astă-zi se presintă de d. Nacu cu suma de cheltueli de 132,000,000, cifră pe care o crez mai jos de adevăr. D-lor, pentru a dărâma o asemenea

*) Vezi «Epoca» No. 86.

www.dacoromanica.ro

sistemă deplorabilă, pe care d. I. Brătianu a întemeiat'o încovoind cu o mână de fier toate caracterele oneste și independente și prinzând într'o mreajă de aur toate sufletele slabe, toate conștințele turbure, toate cugetele lacome: pentru a derâma, zic, un asemenea sistem trebue, cum v'a zis d. Dim. Brătianu, cum a zis d. Vernescu, trebue alte silințe, alte opinteli de cât acelea cari le am făcut până astă-zi. Și să știți, d-lor, că nu suntem de cât la începutul acelei grele căi pe care avem să o percurgem. Țara Românească are multe să vază din partea acestei adunări de pofte rele, din partea acestei societăți de exploatare în comanditâ, a cărei firmă este d. I. Brătianu și care dă atâtea dividende grase acționarilor sei (aplause).

Mai departe, domnilor, când cine-va cere parale în toate zilele, — și aceasta o face guvernanții—de la această nenorocită țară, trebue să aibă cel puțin bunul simț de a face ca țara să poată produce cât le trebue.

Căci: unde nu mai e nimic, chiar regele perde drepturile sale (aplause) — cum zice francezul — și când noi nu vom mai avea nimic, nici partidul de la putere nu va mai avea ce să ne ia (aplause). Cel puțin măcelarii cari hrănesc vite în abatoriu ca să le junghie mai târziu, au grije să le îngrașe, chiar trântorii lasă pe albine să facă miere și pe urmă vine de o suge (aplause). Aceasta este o chestiune de bun simț, de instinct la oameni ca și la animale (aplause).

Ei bine, în guvernul nostru nu este tot așa; de cât-va timp și-a pus în gând —nu știu prin ce combinațiune —'ș-a pus în gând să sece toate avuțiile țărei; nu vorbesc de atâtea imposite ticăloase, la stat, la județ, la comună, rău distribuite, rău chibzuite, cari lovesc chiar producțiunea, voiu să vorbesc de ultima neghiobie, care a lovit și e pe cale de a desființa comerciul, foarte important, ce 'l mai aveam cu Francia.

Apoi, d-lor, până ce să ne facă d. Brătianu fabrici de mătase ca la Lyon, saŭ de articole de artă ca la Paris, cum ne-a promis odată Transilvania și cum ne promitea până mai de ună-zi Bulgaria și Basarabia (aplause), singura noastră avuție este agricultura.

Prin urmare, este elementar că trebue să cultivăm relațiunile noastre comerciale, mai cu seamă cu țările cari fac cumpărătoare pe scară întinsă a singurei noastre producțiuni. Acele țări sunt: în prima linie țările maritime, precum Englitera, Franța, Italia, mai este Austria pe o scară destul de întinsă cu vr'o 70—80 milioane pe an.

Acestea sunt cifre, după tabloul comerciului exterior al țărei în anul 1884, care s'a împărțit acum zilele acestea.

In 1884, comerciul nostru cu Francia a fost de 22 milioane la import și 18 milioane la export; avem dar un comerciu cu Francia de 40 milioane. Și vedeți că aproape importăm cât exportăm, și dacă se vede o diferență la export în defavoarea noastră, eu cred că vine mai mult din faptul că, multe producte ale noastre merg la Genua pentru miază-zi a Franciei, și multe la Anvers pentru Nordul Franciei.

Zic dar, că comerciul nostru cu Francia este din cele mai avantagioase, căci dânsa nu produce destule cereale în comparațiune cu ceea-ce consumă, și noi nu producem nimic ceea-ce produce Francia. Ast-fel că cuvêntul de protecțiune a unei pretinse industrii naționale, nu'și poate avea loc aici.

Al doilea, că balanța comercială nu este favorabilă, căci atât luam, atât dăm, adică plătim cu producte iar nu cu bani.

Dumnealor prin desființarea porturilor france, de la Brăila și Galați, și prin aplicarea tarifului autonom, în mod brutal și fără timp, a închis comerciul cu Francia și ast-fel a lovit producțiunea noastră, într'un an de belșug ca 1885 (aplause).

Și asta, pentru ce? Fără cuvânt și fără folos. Dacă era fiind-că Francia nu avea cu noi convenție comercială, dar această situațiune durează de la 1876, și fiind-că a ținut nuoă ani, putea să mai ție câte va luni? Dacă este, precum se laudă, peotru a aplica tuturor țărilor tarifal autonom, apoi nu puteaŭ să aștepte până la 1886, în Iunie, când acel tarif se făcea aplicabil tuturor de o potrivă și Francia nu putea atunci să aibă în contra noastră nici un cuvênt de nemulțumire, și nici un pretext ca să ia măsuri omorâtoare pentru exportul nostru.

Dar, d-lor, dacă am atins această cestiune este ca să vă dau seamă de un fapt ne mai auzit, pe care d. Vernescu l'a precisat așa de bine, și care arată cum domniele-lor înțeleg interesele economice ale acestei țări. Știți cât au declamat în contra convențiunei cu Austro-Ungaria. Acea convențiune, orce s'ar zice, este o convențiune cu o țara cu care avem un comerciu de 200 milioane lei pe an, adică aproape jumătate din comerciul nostru total.

D-lor nu erau legați de cât cu această convențiune, aveaŭ să trateze liber și nesuparați de nimeni cu toate celelalte țări; ce credeți că au făcut? A făcut o convenție cu Germania în cari fac două greșeli: întâiu să stipulează niște termeni mai lungi de cât termenul care 'l avea Austria; pe când convenția cu Austria expiră anul acesta, Germaniei i se acordă termenul până la 1892: cine i'a silit la aceasta? Ori convenția cu Austria era bună, și atunci de ce au declamat în contra ei? Ori era rea, și atunci de ce aŭ prelungit cu Germania până la 1892 un sistem economic pe care l'aŭ condamnat cu atâta gălăgie?

A doua greșeală este nementinerea în convențiunea cu Germania, a clausei principale în favorul nostru din convenția cu Austro-Ungaria, clausa de scutire de ori ce drepturi de intrare a cerealelor noastre. D. I. Brătianu da Germaniei avantagiele care se dedese Austro-Ungariei și nu cere ceea ce ne'i acordase în schimb Austro-Ungaria nouă, adică scutirea de ori ce vamă la cerealele noastre. Și când Germania pune convențiunea la mână, știți ce face? Schimbă, cum era în drept s'o facă, convenția care o avea cu Spania și, recâștigând deplina sa libertate, ne încarcă productele noastre cu cele mai grele taxe, cu taxe prohibitive chiar.

Știți, d-lor, care a fost comerciul nostru cu Germania în 1884? Am importat din Germania 43 milioane și am exportat în Germania pentru 800 mii lei. Iată cifra oficială din 1884 și d-lor zic că de Francia care ne cumpără producte pentru 20 milioane, nu aŭ interes și 'i refusă cea mai mică concesiune și declamă în contra Austro-Ungariei care—de!—pe lângă toate cele alte, tot avem un comerciu cu dânsa de 200 milioane, și se îngrijesc numai de Germania care ne cumpără de 800 mii lei marfă și ne vinde de 43 milioane. Balanța comerciului nostru cu Germania, vedeți d-lor, cât se soldeaza în defavoarea noastră. Acum, știți care era comerțul nostru cu Germania înainte? Exportam de la 5 la 11 milioane, nu era mult, dar era ceva și Germania nu trecea cu importul peste vr'o zece milioane. Acum de la convenția d-lui Brătianu, exportăm numai pentru 800 mii lei, ca cum n'am exporta nimic, nu se plătește nici spesele, nici comisionarii. Iată cu ce convențiune ne a legat d. Ion Brătianu până la 1892.

D-lor, departe de mine de a aluneca în declamațiuni vulgare în contra unui stat mare și amic ca Germania, care 'și apăra interesele sale cum crede mai bine. Departe de mine de a pune țara noastră în conflict cu o putere care are întâiul rol în Europa. Dar printul de Bismark singur a proclamat că este o totală deosebire între amicițiia, politica care poate să rămâie între două țări, și interesele lor materiale. Un ministru român ostil saŭ agresiv față cu Germania, n'ar fi demn de numele de om de stat. Dar până acolo, dară să fie cine-va ministru așa de josorit, de necugetat și de umil, în cât să sacrifice interesele cele mai vădite ale statului pentru un comerciu de 800 mii lei? Să sacrifice porturile noastre dupe Dunare, relațiele comerciale cu Francia, cu Englitera, cu Italia, puteri la care exportăm, mai mult de cât importăm, aceasta n'o înțeleg.

Acestea sunt cifre publicate de dênșii și 'i desfidem să ne respunză. Acestea sunt extrase din statistica oficială a comerciului exterior publicată la 1884.

D-lor, doresc să aveu cu Germania relațiunile cele mai amicale ca și cu toate cele alte națiuni; dar ceea ce mai doresc este ca comerciul nostru cu Germania să meargă mai sus de 800 de mii franci la export, dar ceea ce am dreptul să doresc, ca român, mai presus de cât toate, este să menținem relațiunile comerciale cu țări ca Francia, Anglia și Italia, cu care schimbam milioane în profitul nostru (aplause).

Efectele acestei politice încep a se simți. Ast-fel, comerciul nostru total care a fost de 580 milioane în 1883, a căzut la 479 milioane în 1884. Țara a sărăcit dara cu 101 milioane dintr'un an în altul, țara caria 'i închizi exportul prin asemenea măsuri, măsuri cari încă nu 'și a produs tot efectul lor sugrumator, care efect o să 'l vedem peste doui-trei ani, o țară căreia 'i loveșt producțiunea cu imposite cele mai uechibzuite, o țară careia vrei să 'i loveșți micul comerciu, singurul ce 'i-a mai rămas pe care 'l face omul sărac, nu capitalistul mare, cum este comerciul cârciumelor, aceia este o țara ce merge spre ruină (aplause).

D-lor, d. I. Brătianu vrea să monopolisează acest comerciu, vrea să facă din toți cârciumarii țării, funcționari cu jurământ de credință și leafa din buget; s'a găsit că d. I. Brătianu nu are destul acei 40.000 funcționari bugetovori care atârnă așa de greu pe grumajii producătorului (aplause).

Cum să răstorni un asemenea guvern? prin Camera lor, prin Senatul lor? Aceasta este o glumă. Prin alegeri? Da, voiu zice și eŭ: prin alegeri. Dar pentru aceasta, cum zicea d. Vernescu, trebue să ne întrunim, să ne adunăm, să conferim și să nu ascultați numai cântecile sirenei pseudo-liberale, să mai ascultați și pe acei oameni cari aŭ servit țara onest, fără atâtea biruri și fără hârtie moneda, a 15.000 lei pe an, pe când democrații de astă-zi nu se mulțumesc abia cu 60.000 și 80.000. Prin alegeri, da. Dar aceste alegeri sunt depărtate, sper că națiunea română se va pregăti și nu va mai da în 1888 spectacolul rușinos pe care l'a dat în 1883 și 1884, când bandele de exploatori aŭ intimidat și aŭ strivit adevăratul cuget al țărei (aplause).

Eŭ mă mărginesc aci, nu vom face ceea ce inimicii noștri doresc să facem, nu vom cădea în cursa care ne-aŭ întins'o un ministru imprudent al d-lui I. Brătianu, nu vom eși pe uliță, căci noi din uliță n'am eșit aplause).

Alții aŭ venit la guvern prin conspirațiuni, dară acele guverne care nasc din uliță, cu uliță trăesc și prin uliță vor peri (aplause).

Noi cel puțin nu vom împinge la aceasta, vom aștepta în liniște voința legală a țării și credem că cu toată corupția și presiunea, țara aceasta va fi odata deșteptată și dacă nu, noi ne vom mângâia cel puțin că ne-am făcut datoria.

Până atunci, d-lor, cum zicea d. Vernescu, mai este și un alt factor în această țară pe lângă națiunea luca tăcută și necunoscută, și pe lângă cei ce vorbesc în numele țărei, complici ai omului care 'i îmbogățește, mai este un factor mai presus de cât toți aceștia: este majestatea sa regele. Aci o să întâlnesc o obiecțiune: «Regele este constituțional, regele nu se poate amesteca în luptele de partide.» Dar mai întâiŭ de toate aci nu este o luptă de partide, aici e în joc o constituțiune sfâșiată. Aci nu este de cât un dictator, un om fără scrupul, înconjurat de complici în luptă cu națiunea întreagă.

Țara Românească acum este împărțita în exploatatori și exploatați. In învingatori și învinși.

Regele este constituțional, nu trebue să se amestece în trebile partidelor. Așa este, dar cu o condițiune, ca constituțiunea să fie respectată, cel puțin în oare-care margine și cu oare-care pudoare.

Acum care sunt mijloacele de luptă legală? Libertatea presi! Până acum ne-a tolerat, dar când va voi d. I. Brătianu, agenții plătiți care lovesc pe cetățenii în toată firea la întruniri, vor putea bate și intimida pe băeții cari vând jurnale. Asta s'a și practicat în mai multe județe, pe unde jurnalele opoziției nu se pot împărți.

Libertatea întrunirilor! Astăzi vêd că suntem tolerați, nu știŭ ce va fi până la sfîrșit (rîsete).

Dar ați vêzut ce s'a făcut la Bosel, la Orfeŭ cu libertatea întrunirilor, când bande armate de poliție și tolerate de justiție aŭ dat năvală, și când atâți cetățeni onorabili aŭ avut capetele sparte de acești..... decorați! (aplause).

Libertatea tribunei! Fac omagiele mele acelora care ca d. Dim. Brătianu, care ca d. Mârzescu, ca d. C. Boerescu, ca d. Cogălniceănu, cu o elocință care devine din zi în zi mai mare, care crește în fața greutăților, luptă la tribună pentru aceste vechi libertăți românești (aplause). Dar s'a vêzut un ministru care s'a perdut și pudoarea de sine și de locul în care se afla până a interzice unui senator să se urce la tribună. Și noi puteam să figurăm pe aceste bănci, dar ne-am scuturat praful picioarelor pe pragul acestor Adunări umilite și le-am lăsat față în față cu stăpânii lor (aplause).

Liber este d. Mârzescu să interpeleze când este vorba de căsătoria civilă și religioasă, dar când este vorba de faptul expulsării Românilor din Transilvania, și de cine? de acela care în timp de 40 ani aproape a știut să escite pasiunile naționale și a știut să facă să lucească înaintea ochilor țărei niște perspective înșelătoare! Atunci tribuna trebue să fie mută ca să nu se învedereze monstruoasa contradicțiune între fapte și vorbe (aplause).

Cunosc și eŭ cerințele diplomației, știu nevoile unui stat mic pe lângă unu mare, știŭ ce raporturi de bună vecinătate trebue să fie între noi și Austro-Ungaria, știŭ că nici un stat nu poate să permită să se agite cestiuni periculoase la hotarele țării sale; dar era ciudat sa executorul acestor expulsiuni, să fie îndemnătorul și escitatorul de alta data. Dar ce să zicem când s'a dovedit că nici odată n'a existat vre o agitațiune serioasă și că, sub vêlul unei necesități publice, s'a ascuns numai o mișeleasca răsbunare privată (aplause).

Sunt sigur că Austria n'a cerut această măsură. A cerut poate ca să se privegheze acei cărora le dăm ospitalitatea și datoria guvernului era să vegheze.

Avea legi, avea tribunale; dar a espulzat fără cuvênt și fără probe pe niște esilați de același sânge ca și noi. Acesta este un fapt rușinos, care înjosește guvernul ce'l comite și umilește țara care 'l tolerează aplause).

D-lor, să trecem la alt subiect ceva mai puțin întristător, căci trebue să ne fie rușine de rușinea și slăbiciunea acelor care ne stăpânesc.

Din toate astea se probează că regimul constituțional este desființat, căci libertatea toleratâ nu mai poate purta numele de libertate. Pe aceste ruine, a rămas ce? Singurul factor constituțional care mai poate da o soluțiune legală unei situațiuni aproape desperată, Maiestatea Sa Regele! D. Isvoranu vă va citi o moțiune în acest sens care chiamă bine voitoarea atențiune a Maiestății Sale Regele. Ce este această cerere? Trebue s'o însoțim cu cuvinte nerespectoase, saŭ cu condițiuni? Nimic din toate acestea, d-lor. Trebue să ne adresăm către Maiestatea Sa cu tot respectul ce datorim către cel mai înalt demnitar al Statului Românici, și să 'i zicem să pue capăt unei stări de lucruri care numai numele de constituțională nu mai poate să merite. Să 'i spunem: presa mai este încă liberă, până când nu se știe, întrunirile publice nu sunt de cât tolerate și cetățenii nu pot să se adune de cât adese-ori cu risicul vieței lor; tribuna este mută, chiar umbra alegerilor legale a perit de mult. A fi constituțional vrea să zică a respecta constituțiunea în toată întregimea sa, și nimeni nu poate pricepe o amoare de constituțiune care merge până la desființarea ei, saŭ până la îngăduirea unor miniștrii cari aŭ desființat'o. Acestă semănă cu muma care 'și-ar iubi atât de mult copiii în cât 'i-ar strînge de gât îmbrățișându'i (aplause).

Acesta se va zice Maiestății Sale Regelui și cum 'l cunosc eŭ, va face dreptate țării, are simțul cel mai înalt al prerogativelor sale, dar știe că prerogativele cele mai înalte trag după sine datoriile cele mai strîmte.—Poate că se gândește — și dacă se gândește mult este că se gândește matur, și eŭ cred că această cugetare va avea în cele din urmă fericite resultate. In ori-ce cas, chiar dacă cuvintele mele ar întâmpina mult scepticism, nu pot să nu'mi aduc aminte de versurile unui mare poet francez care ne spune că rugăciunea nu poate face rău nici chiar celor fără credință:

«Si les cieux sont déserts nous n'offensons [personne,
«Si quelqu'un nous entend, qu'il nous [prenne en pitié.»

Dacă cerul este pustiŭ ruga noastră nu insultă pe nimeni, dacă cine-va ne aude să aibă milă de noi (aplause).

Tot așa, d-lor, vom zice și noi; dacă tronul României este gol, dacă pe dênsul se găsește numai o persoană fisică, atunci pe cine am ofensat? dar dacă șade pe dênsul un Rege, cum crez eŭ, cu cugetul datoriei și conștiința responsabilității sale istorice, atunci este timp să 'i zicem să 'i fie milă de țara asta, care 'i-a încredințat soarta sa (aplause prelungite).

D. Hariu Isvoranu.—D-lor, în urma discursurilor pronunțate, mai mulți d-ni cari iau parte la această întrunire m'aŭ rugat a vă presenta această moțiune ca conclusiune a discursurilor. Iat'o:

«In urma discursurilor rostite și în vederea relelor ce bântue nefericitul Românie, Adunarea promite, fără reservă, Opositiilor aliate asistența și concursul seŭ pentru resturnarea guvernului actual; și cu respectul și devotamentul cuvenit m. s. Regelui, 'i chiamă atenția și bine-voitoarea Sa ocrotire spre a se pune capăt regimului personal și despotic ce ne cârmuește, regim care, în întru, corupe și sărăcește țara, iar în afară o discreditează cu desăvêrșire.

D. Dimitrie Brătianu, președintele Adunării.—D-lor, cei ce primesc moțiunea, vor bine voi a ridica mâna.

— Moțiunea se primește în unanimitate.

D. Hariu Isvoranu. — D-lor, să dea D-zeŭ ca un fiŭ al provinciî împreună cu d-v. să poată zice că această resoluțiune este prima cărămidă ce se pune la reedificarea libertăților noastre publice (aplause), și, după aceia, să se poată anunța un resultat fericit care să reînalțe țara la vechile tradițiuni (aplause prelungite).

Mai multe voci.—D. Mârzescu să vorbească.

D. G. Mârzescu. — Onor. cetățeni, vă mulțumesc din tot adâncul sufletului meŭ pentru încrederea și simpatia ce 'mi arătați. Nu pot vorbi astă-zi, căci sunt bolnav; voiŭ vorbi în întrunirea viitoare. Am venit aci numai ca un omagiŭ pentru frații noștri din București, care mă încurajează prin simpatia lor (aplause).

Ședința se ridică.

PARTEA ESTERIOARA

Spania. — *Madrid*, 13 Martie. — Ducele de Sevilla, un nepot al ex-reginei Isabella II, se știe că a fost condamnat la opt ani închisoare pentru că a proferat cuvinte insultătoare la adresa reginei Christina, care însa l'a graciat. Corespondentul unei foi din Berlin a avut o convorbire cu prințul, încă pe când acesta se afla în închisoare. Ducele a zis, între altele, următoarele:

Sunt Bourbon cu vederi liberale (textual; Soy Borbon de raza liberal) și nu voiŭ să am ceva comun cu Bourboniî, cari sunt dușmani aî libertății. Urmez tradițiunile părintelui meŭ și poate merg ceva mai departe de cât dînsul. Eu sunt pe față pentru restaurarea Republicei. In ziua, în care m'am întors de la înmormântarea vêrului meŭ, regele Alfonso XII, am zis în sînul familiei mele, că monarhia a murit cu Alfonso. N'am de gînd să sacrific interesele națiunii pentru ale dinastiei. Dacă o fac rudele mele, cu atât mai rău pentru ele. Eŭ deplîng aceasta și 'mî pun toată speranța în Republică. Puteți să spuneți aceasta și mai departe. Primesc Republica fără să'mi pese de originea mea, căci angajamentele mele personale aŭ murit cu Alfonso XII și vedeți înși-vă, că legăturile de rudenie n'aŭ valoare nici pentru alții, căci nu împedică pe nimeni de a mă persecuta. Mie și mai puțin îmi pasă de aceste legaturi. Am primit din multe țări adrese simpatice, numai din Germania și Austria mi se trimet scrisori anonime pline de invective. Ele ajung cel mult la înălțimea disprețului meŭ. Sunt un adversar al Germaniei și anume pentru că sunt Spaniol și cred, că interesele ambelor țări sunt opuse unele altora — dar sunt un adversar loial. Pe viitor nu mă voiŭ opune unui guvern republican, ci voiu servi țării în ori ce mod cu viața mea.

—x—

Franța. — *Paris*, 13 Martie.—Continuându-se și azî desbaterea asupra grevei din Decazeville, guvernul a suferit un eșec, căci ordinea de zi, propusă de Letellier și recomandată de guvern, a fost respinsă de Camera cu 256 contra 225 voturi. Votul a fost îndreptat mai mult contra ministrului Baihaut, care probabil că va și demisiona.

—x—

Creta. — *Canea*, 13 Martie. — Locuitorii mahomedani, temêndu-se de o rescoală, încep se fugă de la țară în orașele întarite. Autoritățile turcești caută să împedice această mișcare.

Consulii puterilor aŭ primit prin telegraf ordinul să nu primească deputațiuni din partea poporațiunei Se zice că această măsură s'a luat din causa intențiunii fruntașilor comunali de a cere din noŭ unirea Creteî cu Grecia.

DINTR'O ZI INTR'ALTA

Expozitia de pictura din sala Mano

E cam târziŭ pentru a vorbi de expoziția colecției Beurnonville. N'am fi vorbit de loc de această întreprindere, mai mult comercială de cât artistică, dacă n'am fi aflat că mai multe persoane aŭ fost atrase de etichetele înșelătoare puse pe tablourile în vînzare. Credem de datoria noastră d'a lămuri puțin pe public în această privință.

Nu vom vorbi de tablourile pictorilor moderni. Ori-care dintre cititorii noștri s'a putut convinge *de visu*, în saloanele din București și din Paris, că nici odată *Daubigny, Troyon, Charles Jacques, Théodore Rousseau, J. Dupre, Diaz, Brozik* n'a comis operele care să atribue lor în colecția din sala Mano.

Ne vom ocupa numai de câte-va numere din colecția pictorilor vechi, observând în treacăt că a fost destul de naivi întreprinzătorii d'a afișa prețuri așa de minime pentru tablouri atribuite unor maeștrii ca Murillo, de pildă, ale carui opere se plătesc cu sute de mii de franci de ori ce muzeŭ din Europa, fiind că experții le aŭ catalogat pe toate.

«A tout seigneur tout honneur».

Vedem sub No. 7 **«Caravaggio Annibale** *La descente de croix. Tableau connu, gravé.*»—N'a existat nici odată un pictor chemat Annibale Caravaggio. Cei doui singuri care poartă acest nume în toată istoria picturei italiene sunt: 1) *Polidore Caldara, detto il Caravaggio*, născut la 1495 mort la 1543, elev al lui Rafael, care s'a ocupat mai mult de fresci și al 2-lea *Michel-Angelo Amerighi di Caravaggio*, născut la 1569 mort la 1609.

Ori cine a vêzut *Cristos dus la Calvaria* de Polidoro Caravaggio, care este la Mesina, or *moartea maicei Domnului* de Michel-Angelo di Caravaggio, la Luvru la Paris, să poate convinge că tabloul care se găsește la sala Mano nu aparține nici unuia din acești duoi pictori.

Ce este dar acest tablou?

Pur și simplu, o copie, și o copie foarte proastă a tabloului «La Pieta» de Michel-Angelo Caravaggio. — Originalul a fost la biserica *dei Filippini* la Roma, apoi la Luvru în virtutea tractatului de Tolentino, și acuma în galeria Vaticanului, unde l'am vêzut și unde 'l poate vedea ori cine. Copia care se află la sala Mano, e foarte proastă și nici nu aduce aminte maniera pictorului care a inspirat Gherardo delle Notti, il Valentino, Manfredi, Ribera și chiar Guido Reni. Italienii chemaŭ maniera lui *la maniera forte*. Putem chiema maniera copistului *la maniera nulla*.

Unu la mână. Să vedem altul. Tot în catalog, citesc.

«No. 8. **Coques Gonzales.** *Le concert. Le peintre avec sa famille. Très riche composition.*»

Din nenorocire pentru cei care cred în autenticitatea acestei opere, știm cu toții că originalul acestei picturi se află la Museul din Pesta, sub titlul *la famille Van Eyck*.

Pe lîngă aceasta, ori-cine a visitat muscele din Dresda, Cassel, Nantes, Haga, Berlin poate afirma că copia din colecția Beurnonville n'are cea mai mică asemănare cu pictorele elevului lui Petre Breughel III și a lui David Rykaert.

Mai departe:

«No. 39. *Rembrandt van Ryn. La circoncision. Tableau de jeunesse.* Copia tabloului numit *Simeon au temple...*»

Și cele l'alte. Cred că aceste exemple sunt destul de probante și nu mai fac alte citații.

Fiind dar că, avem înaintea noastră nu originale, ci tablouri copiate, să examinăm dacă aceste copii aŭ o valoare prin ele însuși saŭ dacă daŭ, chiar foarte depărtată, o amintire a originalului.

Puține exemple ne vor lămuri.

Numerile 28, 29, 30, 31 din catalog sunt atribuite lui Frans Van Mieris, No. 14 lui Gerard Dow.

Se știe că Gerard Dow, urmează de aproape pe Rembrandt, stăpînul sêu, în ce privește coloarea lui puternică și transparența ei. Calitățile lui personale, sunt o justețâ de ochiu minunată, și o precisiune incomparabilă de factură.

Copia care este acuma în București, după tabloul «la Cuisinière Hollandaise» de la Luvru, dacă nu ne înșelăm, n'are nici una din calitățile care disting pe Gerard Dow, coloarea e grea, detaliile să pierd. Această compositie e opera unui

www.dacoromanica.ro

elev de anul întâiŭ la școala de bele arte, saŭ de una din babele acele care le întâlnești în toate muzeele din străinatate, copiând capo d'operile cu o pacientă neobosită și o lipsă de gust completă. Copiile făcute de aceste babe oscilează, ca valoare corentă între 12 franci 27 centime și 37 fr. 45 c.

Ce am zis de Gerard Dow o zicem și de Frans van Mieris, elevul sĕŭ.

Dar Terburg. (No. 50 al catalogului.) *(Teerbourg* (sic) *la déclaration)*. Toate calitățile acestui pictor, corecția minunată a desenului, armonia încântătoare a coloritului, finețа execuțiunei, toate aceste calități dispar în copia care o avem aci, sub numele de *tableau original*. Numai original nu e. Coloarea cenușie, *sale de ton* cum se zice în ateliere nu amintește de loc pe Terburg.

Apoi, Smith a catalogat toată opera lui Gerard Terburg. Pictorul din Zwolle n'a produs de cât 90 de tablouri cu totul. *La déclaration* nu figurează în acest catalog. De unde ese acest Terburg neașteptat.

Nu mai vorbim nici de *Murillo*, nici de *Boucher*, nici de *Cuyp*, nici de *Van Dyck*, nici de *Bellini*, nici de *Dolci*, nici de *Holbein*, nici de *Pierre de Hooghe*, nici de *Van Ostade*, nici de *Rubens* (infandum, regina, jubes renovare dolorem), nici de *Ruysdaël*, nici de *Teniers*, nici de *Watteau* din colecția Beurnonville.

Toate acestea așa zise opere de maestri al picturei nu sunt all-ceva de cât o serie de copii prea proaste, de o execuție murdară, făcute de pictori famelici d'a patru-sprezecea mână, *peintres au kilomètre* cum zic Francezii.

Ne mirăm numai de impertinența celor care aŭ putut îndrăsni sĕ aducă o așa bogată colecție de pocituri la București, și sĕ creadă că vor înșela chiar un minut publicul nostru. Nu suntem tocmai acest Carpentras care și-l închipuiaŭ. Asta e păcatul.

Rapinesco.

P. S. Ascunsă între două din pocitурile pomenite mai sus am văzut o academie de d-nu Grigorescu, și ca tot publicul am admirat această pictură, regretând numai că se află în așa de proastă companie.

DECRETE

—Locuriln cedate gratis de eforia spitalelor civile, în virtutea legei din 17 Aprilie 1880, locuitorilor sătenĭ, spre a se stabili în comuna urbană Sinaia din județul Prahova, nu vor putea fi înstrăinate în timp de 30 anĭ.

— Consiliul general al județului Muscel, este autorizat a împrumuta 100,000 lei.

—Generalul dr. A. Fotino, s'a numit Efor la Spitalele Civile.

—Eforia spitalului Elena Beldimanși orașul Bârlad este autorizată a primi legaturile făcute de Economul C. Vrabie și d. Ioan Cioban.

INFORMATIUNI

Erĭ după amia-zĭ d-niĭ Maiorescu și generalul A. Angelescu aŭ fost la Palat la aceași oră.

✖

Pentru echilibrarea budgetului, guvernul are de gând sĕ propună sporirea impositului personal.

✖

Legea reformeĭ învĕțământului sĕ va amâna pentru sesiunea viitoare, din causa curentului contrar ce sĕ manifestă în Adunare.

✖

Cu ocasiunea faimosului ordin de azĭ al generalui A. Angelescu, M. S. Regele s'ar fi esprimat ast-fel: «Este o greșală de condeiŭ».

✖

Duminică, 2 Martie, s'a constituit la Ploești secțiunea *Societățiĭ Carpațĭ*, care sĕ compune din d-niĭ D. Spirescu, președinte, N. C. Sărăleanu vice-președinte, A. Panțu casier, I. R. Goga și Z. Furnică secretarĭ, membriĭ: M. Dobrescu, V. Popescu, M. Stănescu. D. Rozetti, N. Brînzescu, I. Panțu.

Numĕrul membrilor e de vr'o 60 și va crește de sigur, căci Societatea Carpațiĭ în Ploieștĭ, e foarte îmbrățisată.

✖

In galațĭ se judecă azĭ dinaintea Curțeĭ cu juraț procesul de presă intentat de d. Leonida Sterea d-luĭ V. Brănișteanu și fostuluĭ gerant al ziaruluĭ *Orientul Român* ce apărea în Galați.

✖

Națiunea află că d. Eug. Stătescu, ministrul justițieĭ, voește a muta pe d. Câmpineanu de la Curtea de Apel din Bucureștĭ la cea din Focșanĭ. De și d-nu ministru, pentru a'și asecunde intențiunea, înaintează pe d. Câmpineanu, numindu'l președinte al aceleĭ Curțĭ, totuși ni se asigură că acesta nu va primi această înaintare.

SERBAREA
IN
FOLOSUL ATENEULUI

Una din cele mai frumoase și mai strălucite sĕrbătorĭ, ce s'a putut vedea în Capitala noastră, este fără îndoială serbarea ce s'a dat aseară pentru Ateneŭ, în sala teatruluĭ național.

La opt ceasurĭ parterul și lojile sunt pline de lume. In încăperea feeric luminată, când stai sĕ privești în juru'țĭ, ochiĭ țĭ se rătăcesc uimițĭ și te dor deatâta splendoare.

La opt ore și jumĕtate se ridică perdeaua. Sala se umple de întuneric, iară pe scenă, într'un val de lumină sclipitoare se arată măcastra întrupare a frumosuluĭ tablou «*Vĕrful cu dor*».

Păstorul A. Florescu pe vîrful muntelui, stă încremenit de farmecul unuĭ vis amețitor și minunat; în preajma luĭ, prin norĭĭ argintiĭ, zine frumoase (d-șoarele Costacopolu, Băicoianu, Marghiloman, Sutzu și Golfineanu), în atitudinĭ lenește și răpitoare, întind brațele spre el și 'l cată cu ochĭ dulcĭ și ademenitorĭ....

E uu moment de adevĕrat extas, în care lumea, pierdută în contemplarea mută a minunatuluĭ tablou, rămîne înmărmurită și aproape fără rĕsuflare, până când perdeaua se lasă în jos. Atunci sbucnesc aplausele. In toată sala e o fierbere și un entusiasm, vrednic de asemenea frumusețe, și perdeaua trebue sĕ se mai ridice, ca sĕ se potolească întârtatul potop al anmiratorilor.

Apoi apare princesa Robescu, fermecătoarea pianistă, pe care publicul o primește într'un ropot prelung de aplause. E o cunoștință veche pentru societatea noastră, această splendoare artistică, această ilustră pianistă, a cărei grație și putere de esecuție, aŭ rămas neîntrecute la noĭ.

Admirabilă și nespus de încântătoare este atitudinea liniștită și *familiară* a grațioasei artiste în fața claviruluĭ, și siguranța dumnezeească cu care își lunecă degetele pe clape.

Cunoscutul Micheru ne cântă din vioară o arie greu și fumoasa.—Și prin cipesa Bibescu ne mai execută câte-va bucațĭ pline de farmec. — Ovațiile admiratorilor se întețesc. Aplausele devin o larmă asurzitoare. Artista e nevoită sĕ iasă de mai multe orĭ pentru a'și primi coroanele, buchetele și semnele de simpatie ale publiculuĭ care știe atât de bine s'o prețuiască.

Al doilea tablou îmărmurește lumea și amuțește sala din noŭ. Domnișoara Băicoianu e o *Dochie* splendidă și d. N. Brăiloiu e un Traian ireproșabil.

Doamna Murazi a recitat binișor cântul al V din dumbrava Roșie.

Piesa francezăe plină de haz și'a mers de minune. D. A. C. Florescu, în deosebi, ar fi un escelent actor.

In al treilea tablou— care e și cel mai frumos — Doamna Ionescu și d. Telemac eraŭ fala admirabiluluĭ grup, ales și întocmit cu atâta simț artistic.

Comedia românească a fost o nostimă *comedie*. Sexul slab era cam.... slab,— dar ce ar căuta și ce sens ar avea aici observările critice? Alexandru Davila era un Luigi drăguț de tot și cât se poate de stăpân pe firе'ĭ.

Al patrulea tablou (apoteosă): toate doamnele și domnișoarele din cele-lalte tablouri, plus d-nele Bibescu, Ferikidi, Mareș, Missir etc. scăldate într'o lumina orbitoare, în atitudinĭ olimpice, păreaŭ niște frumusețĭ de marmură cu ochĭ de petre scumpe — așa steteaŭ de bine și de nemișcate, și atât de puternic și de straniŭ le fulgeraŭ globiĭ ochilor aprinși.

Spectacolul s'a isprăvit pe la 1 și jumătate după miezul nopții. Toată lumea —până și cei mai dificilĭ de *felul lor*,— se arataŭ mulțumiți peste marginile orĭ cărei așteptări. Nici ca s'ar fi putut alt-fel.

Mirmidon.

FELURIMI

O nouă sinucidere în Monte-Carlo. —Un conte unguresc își aruncase ultimu luidor pe masa verde și 'l perduse. Cu o liniște aparentă și neobservat el părăsește societatea cea coprinsă de pasiunea jocului și se așază mai departe în salon pe un divan. Aci scoase un pumnal, și 'l împlântă în inimă și muri pe loc. Numai servitorii băgară de seamă că era mort. Indată se formă un semicerc împrejurul nefericitului, se deschise o fereastră și cadavrul fu aruncat afară (era 9 ore seara), dar din nenorocire a căzut în spinarea unuĭ păzitor de jos. Toate astea remaseră neobservate, însă avură urmări rele. Păzitorul a fost coprins de o spaimă așa de mare la căderea mortuluĭ, în cât de atunci sufere de alienațiune mentală.

* * *

Atentate. — După cum se anunța din Roma, într'una din zilele trecute s'a aruncat o bombă în teatrul lin Corregio pe când se juca opera *Tutti in maschera*. Câteva persoane aŭ fost prea ușor rănite, dar cu atât mai mare a fost spaima publicului. Bomba fuse aruncată din galeria a treia în parter.

Cu o zi înainte se aruncase o bombă în casa prefectuluĭ de acolo.

* * *

Catastrofa pe calea ferată. — Mai deunăzi s'aŭ ciocnit două trenurĭ de persoane între Mentone și Monte-Carlo. Patru vagoane aŭ căzut în mare; zece s'aŭ sdrobit. S'aŭ ucis treĭ saŭ patru persoane; peste 30 sunt greŭ rănite. Șeful de stație din Roque brune, din a cărui negligență s'ar fi întîmplat nenorocirea, a dispărut; se bănuește că s'a înecat, de oare ce hainele i s'aŭ găsit pe malul Mariĭ.

* * *

Ingropati de vii. — Din Triest se relatează. Mai mulțĭ comersanțĭ din Gorz, întorcându-se de la un târg, pe când treceaŭ pe lîngă Plava, s'a rupt o mare bucată de pământ din Monte Santo și căzând peste dînșiĭ i-a îngropat dinpreună cu căruțele și caiĭ. Cu toate astea nici un om n'a fost ucis, dar mai toțĭ sunt răniți. Unii aŭ suferit frînturĭ grave.

CORPURILE LEGIUITOARE
CAMERA

Ședința de Marți 4 Martie 1886

Sedința se deschide sub președinția d-luĭ Agarici.

De față 100 onorabilĭ.

D. *Cămărășescu*, întreabă ce s'a făcut cu proiectul de lege pentru căile de comunicație, presentat din inițiativa parlamentară.

D. *N. Constantinescu*, ca membru în comitetul delegaților răspunde că d-sa nu credo că acest proiect sĕ aibă mulțĭ sorțĭ de isbândă.

D. *Sl. Șendrea*, întreabă ce s'a făcut cu legea cumulului ce s'a votat de Cameră încă de acum un an.

D. *Ministru Stătescu*, răspunde că guvernul stăruie ca acest proiect sĕ fie votat de Senat.

La ordinea zileĭ este interpelarea adresată de către d. Maiorescu, d-luĭ ministru de resbel.

D. *T. Maiorescu*, citește ordinul de zi dat pe armată și în care sĕ spune că a fost chemat în capul departamentului justițieĭ prin încrederea M. S. Regelui și a d-luĭ președinte al consiliului de miniștrĭ.

Oratorul spune că acest adaos este necostituțional căci constituțiunea noastră nu prevede de cât doŭ factorĭ pe încrederea cărora se pot razima miniștriĭ: Regele și parlamentul; de unde a scos d. ministru de resbel și pe al treilea factor, pe d. președinte al consiliului?

D. Maiorescu, arată că, dupe constituție, capul suprem al armateĭ este M. S. Regele și prin urmare un ministru de rezbel nu poate sta în cabinet de cât cu încrederea capului Statului și prin urmarea încrederea președintelui consiliului nu poate fi pusă pe aceiași linie cu încrederea suveranului.

D. Nacu, ca în tot de-a-una, râde,

D. Maiorescu spune apoi că asemenea relațiĭ personale de încredere cu președintele consiliului sunt foarte laudabile, dar ele trebuesc oprite în culisele parlamentare.

Așa, altă dată, actualul domn ministru al cultelor, a declarat că d sa vine la minister când d-l președinte al Consiliului îl cheamă și pleacă când d-l președinte al Consiliului îi spune sĕ facă acest lucru. Foarte frumos pentru d-l Brătianu. (Aplause) Dar ce face accasta?

D. *Nacu* rîde.

D. *Maiorescu* adaogă că ordinul de zi al d-luĭ ministru a produs o adîncă sensație în multe cercurĭ și de aceea a crezut că bine face sĕ aducă lucrul înaintea Camereĭ, pentru ca, în urma esplicațiilor date de către d-l ministru de rezbel d-sa crede că lucrul se va lămuri.

D. *Maiorescu* declară că așteaptă esplicațiile ce va da d-l ministru pentru a vedea dacă ordinul de zi a fost rezultatul unei mature reflecții Constituționale, saŭ a fost numai o scăpare din vedere scuzabilă la un om ce nu este deprins a mânui condeiul.

D. *Nacu* rîde.

D. *ministru de rezbel* declară că, M. S., care a luptat vitejește pe cîmpul de rĕzboiŭ pentru apărarea drepturilor țĕreĭ, este singurul competinte ca sĕ apere prerogativa Coroanei.

D. Anghelescu adaogă că a venit la ministeriu în urma ordinuluĭ regelui și că va sta acolo cît timp Regele îi va ordona ca sĕ stea.

D. *Maioreseu* se declară mulțumit cu rĕspunsul d-luĭ ministru, fiind-că ordinul de zi din *Monitorul Oastei* va fi rectificat în *Monitorul civil*.

Incidentul se închide.

D. *Corbescu* citește raportul și proectul de lege pentru strămutarea Curțeĭ din Focșanĭ la Galați.

D. *Cernat* combate strămutarea Curțeĭ la Galați pentru că argumentele din raport nu sunt de loc fondate.

Așa, în raport se spune că Curtea se trasferă la Galați pentru a o pune mai aproape de interesele Dobrogenilor. Apoi aceasta nu este esact căci comunicația directă între Dobrogea și Galați nu există și Dobrogenii vin mai d'a dreptul pe la Cernavoda și apoi cu drumul de fer pe la Buzĕŭ.

Al doilea argument este că se va face un mare serviciŭ comerciului județean, dar nici acest cuvînt nu este temeinic, căci din statistica se vede că într'un an Galațul n'a trimis la Curtea de Focșani de cât 37 de procese comerciale.

D. Cernat mai arată încă cum că Galațul are o mulțime de avantage și de autorități, iar Focșaniĭ n'aŭ de cât această Curte. D-sa cere dar de la adunare ca sĕ respingă proiectul de lege.

D. *Nacu* rîde.

D. *Gr. Vulturescu* spune că preopinentul n'a adus de cât argumente de interes local și a perdut din vedere interesul general.

D. Vulturescu susține că judecătoriĭ de la Curtea de Focșani trebuesc trimiși într'un centru mai mare pentru a nu fi espuși influențelor locale.

Pentru aceste motive d-sa cere votarea proiectuluĭ de lege.

D. Nacu rîde.

D. N. Voinov urcându-se la tribună, declară că ia cu durere cuvîntul în această cestiune fiind-că membru devotat al partidei liberale, vede astă-zi că Focșaniĭ sunt despoiați de către acest partid.

D. Voinov constată ca și d. Cernat că la Curtea de Apel din Focșani viu foarte puține procese din Galați, dar dacă se va strămuta Curtea, nenorociții sătenĭ tocmai din creeriĭ munților vor fi nevoiți sĕ meargă tocmai la Dunăre.

D. Voinov vorbește și de interesele Dobrogenilor și arată că dacă s'ar reorganiza justiția din acea provincie nu ar mai avea nevoie de o Curte da Apel.

D-sa adaogă cum că argumentele d-luĭ Vulturescu sunt foarte puțin serioase pentru a însemna ceva, și apoi d-sa în tot-d'a-una a fost de părere a Curtea sĕ se ia din Focșani.

D-l Voinov mai amintește încă cum că Focșanul e leagănul unireĭ și lucrul acesta îl uită acel ce vor votarea proiectuluĭ.

Oratorul sfîrșește cerînd de la toți aceia carĭ nu vor sĕ înmormînteze Focșaniĭ, și carĭ nu vor ca sĕ aprindă ura între Focșani și Galați, ca sĕ voteze contra proiectuluĭ de lege.

D. Corbescu susține legea în câte-va cuvinte.

D. Stătescu, apară de asemenea legea făcând mai mult chestie personala cu d. Voinov pe care 'l acuză că a profitat de această cestiune numai pentru ca sĕ'și urce acțiunile foarte căzute.

D. *Voinov*, cere cuvîntul în cestie personală.

D. *Nacu*, rîde.

Discuția se închide.

Se pune la vot luarea în considerație a proectuluĭ.

Votanți	90
Majoritate absolută	49
Bile able pentru	54
„ negre contra	42

Adunarea a adoptat legea.

La ora 5 3/4 ședința se ridică.

Penel

SENATUL

Ședința de Marți 4 Martie 1886

Sedința se deschide la ora 2 p. m. sub președinția d-luĭ D. Gr. Ghica.

Presinți 80 Senatori.

Se începe discuția asupra art. 74 din legea de recrutare care este modificat ast-fel:

Tinerii scutiți, amânați și dispensați în timp de pace—pe timpul serviciuluĭ activ a claseĭ ce aparțin—vor fi supuși la taxele următoare:

Ce: scutiți la taxa de 120 lei anual; cei dispensați condițional la 100 lei; cei dispensați necondițional la 150 lei, și amânați pentru studiĭ la 200 lei anual.

Sunt scutiți de taxe: cei scutiți pentru infirmități ca incapabili a'și câștiga esistența—cei aĭ căror părinți saŭ ei aŭ un venit mai mic de 1.000 lei—cei săracĭ și cei amânați pentru studiĭ, când probează cu acte legale lipsa de mijloace.

In anul punerii în aplicare a legeĭ se va face recensemîntul atât al tinerilor ce împlinesc 20 anĭ cât și a celor ce aŭ 21 și contigentul va fi chemat la Noembre.

Legea se votează cu 41 voturĭ contra 7.

La 4 1/2 ședința se ridică.

ULTIME INFORMATII

E probabil că negocierile privitoare la reînnoirea convențiuneĭ comerciale cu Austro-Ungaria se vor începe în curînd în Bucureștĭ. Se zice că atât din partea Austrieĭ cât și a Ungarieĭ va asista câte-un delegat.

●

De când d. Morezi a recrutat mai mulțĭ agenți secreți dintre israeliți, evreiĭ din capitală se tem de a mai vorbi împreună prin localurile publice, carĭ în adevĕr, de cât-va timp mișue de spioni.

O probă de inteligență polițienească, e neapărat faptul că toți acești spioni sunt foarte bine cunoscuți.

●

Ni se comunică că revista *Contemporanul* din Iași, cu începere de la 1-iŭ Aprilie, va apare numaĭ odată pe lună în șease coale marĭ de tipar și având dobîndită colabararea maĭ multor scriitorĭ distinși.

●

Aflăm că grupul socialist din București va deschide, cu începere de la 1-iŭ Aprilie un Club, unde vor continua conferințele ținute în sala Franzelaru.

●

D. general Budișteanu se află mai bine.

După opiniunea medicilor, d-sa se va restabili în curînd.

●

Vineri, D-ra Teodorini va da prima representați ela Teatrul Național.

ULTIMA ORA

Viena, 16 Martie.— «Fremdenblat» spune că ministrul de comerciŭ a declarat că e dispus sĕ trimeață un delegat la București pentru a începe negocierile în privința unuĭ tractat de comerț. Instrucțiunile date acestuĭ delegat îl vor recomanda sĕ lucreze în or ce caz astfel ca sĕ încheie o nouă convențiune, înainte de a espira cea veche și de a nu primi prelungirea convențiunii actuale, de cât numaĭ dacă negocierile angajate asupra chestiunilor de principiu dăŭ un resultat, ce nu mai va putea fi alterat de chestiunile de detaliŭ.

Sofia, 16 Martie.—Guvernul bulgar desminte știrile din Constantinopol, ce spun că prințul Alexandru revenise asupra declarațiunilor sale precedente, în privința numirii sale ca guvernator general al Rumeliei orientale, fără sĕ se fixeze vre un termen pentru durata puterilor sale.

Guvernul declară că Prințul n'a făcut, nici n'a aprobat vre-o altă declarațiune de cât acele ce sunt prevĕzute în aranjamentul turco-bulgar, și pe carĭ le a semnat d. Tsanoff.

Londra, 16 Martie.—*Daily News* confirmă că există divergințĭ în sînul cabinetului, relative la chestiunea agrară irlandeză. Retragerea d-luĭ Chamberlain e privită ca apropiată, dar or ce s'ar întâmpla, d. Gladstone va supune parlamentului proiectele sale în toata intregimea lor.

BULETIN FINANCIAR

Bucuresti, 4 Martie 1886.

Mai rare orĭ s'a întâmplat ca lichidațiunea sĕ se efectueze așa de repede, ca în luna curentă.

Motivul principal a fost că la finele luneĭ valorile s'aŭ urcat și prin urmare marfa fiind mai căutată, a fost mai lesne de plasat bucățile disponibile.

Agiul urmează progresia de descreștere.

Astă-zi el face 14.15—14.10.

Pentru finele luneĭ aurul e oferit cu 13.75.

Daciele după ce aŭ făcut un moment 287, aŭ descins la 284 1/2. Construcțiunile se negoțiază cu 201 1/2 pe banĭ gata și 203 pe termen. Naționalele fac 241.

Bancile Naționale se tratează pe banĭ gata cu 1118 și pe termen fără cupon 1188.

Tendința *liniștită*.

BULETIN COMERCIAL

Brăila 4 Martie 1886. In decursul ultimelor treĭ zile s'aŭ vândut: 7,200 hectolitre grâŭ, lib. 55 1/2, fr. 9,60; lib. 75 3/4 fr. 11,40; 6,000 hect. orz, lib. 46 fr. 6,20; lib. 50 fr. 7,50; 6,500 hect. porumb, lib. 58 1/2, fr. 7,50; lib. 60 3/4, fr. 7, 85 pe hectolitru, ovĕz 20,000 kil. fr. 11,40 0/0 de kil.

Din Giurgiu se anunță două falimente, acel al d-lor Teodorescu și Petrescu și Micu Capon.

www.dacoromanica.ro

PROCESUL SOTILOR MIULESCU — CRIMA DIN STRADA SOARELUI

CURTEA CU JURATI DIN ILFOV

PROCESUL MIULESCU

Crima din strada Soarelui

Sedinta de Luni 3 Martie 1886

Ședința se deschide la ora 11 și 3/4 sub presedentia d-lui Poenaru-Bordea, membru la Curtea de Apel, asistat de d-nii Larra și Costescu.

Fotoliul ministerului public e ocupat de d-nii procuror-general Populeanu și prim-procuror Manolescu.

Pe banca apărărei sunt d-nii avocați Cantili, Meitani, Paleologu, C. G. Costa-foru, Vlădescu, Păucescu.

După ce se trage la sorți numele juraților și se îndeplinesc toate formalitățile cerute de lege, grefierul dă cetire actului de acusațiune care conchide că N. Miulescu fu înțelegere cu soția sa Efrosina Miulescu, au asasinat în ziua de 12 Maiu 1885 pe Maria Popovici, locatara lor, în scop de a'și fusuși averea ei cheltuită de mai nainte de acusat.

In tot timpul citirei actului de acusațiune Miulescu privește auditorul salutând din când în când pe câte o cunoștință. Apoi plânge sau surâde, cu un aer de comiseratiune, când aude unele din acusările ce i se aduc. La mai multe rânduri, președintele Curței îl invită să aibă o atitudine mai demnă și mai modestă.

Trei din martorii citați lipsind la apelul nominal, președintele în unire cu conclusiunele procurorului general, decide să'i aducă îndată prin forța publică.

La ora 12 și jumătate terminându-se citirea actului de acusațiune, președintele ordonă ca și acusatului să fie trecută în altă cameră și apoi începe interogatoriul acusatului N. Miulescu.

Presedintele. Care sunt motivele care te au îndemnat să aduci la d-ta în casă pe Maria Popovici victima crimei din strada Soarelui?

Acuzatul. Pentru că nu trăia bine cu bărbatul ei și nu era mulțumită de condițiunile în care trăia la d. Gălășescu.

Presedintele. Ce îți plătea pe lună cât a șezut la d-ta?

Acuzatul. Sai-zeci de lei.

Presedintele. Pentru ce ai îndemnat o să îți vânză casele?

Acuzatul. Pentru că după divorț voia să intre în posesiunea averei sale și nu putea din cauză că soțul ei închiriase casele pe mai mulți ani. Atunci s'a hotărît să le vânză și se facă vânzarea pe numele meu.

Presedintele. Dar bonurile cu paralele victimei de ce au fost cumpărate tot pe numele d ele?

Acusatul. Pentru că nu avea încredere de cât în mine.

Presedintele. Resultă din depositiunea mai multor martori serioși că victima Maria Popovici departe de a avea încredere în d-ta, nu știa ce se facă ca să scape de sub dominațiunea d-ele.

Acusatul. Acei martori sunt martori mincinoși.

Presedintele Imi pare că d-ta spui neadevăruri. Zici că ești solvabil, cu toate acestea aveai datorii, erai dator lui Grünfeld. Ai comis acest fapt neonest pentru a'ți procura sume nelnsemnate.

Acusatul Sunt solvabil.

Presedintele (expune cum acusatul a întrebuințiat ziua în care s'a comis crima) Cum explici ca d. Lessel la care zici ca ai fost în ziua de 12 Maiu, pe care el o fixase pentru întâlnire, neaga că ai fost la el?

Acusatul. Poate d. Lesel a uitat. Eu n'am uitat.

Presidintele. Ai schimbat în ziua acea un bilet de 1000 fr. la un zaraf. De ce ai schimbat pe când aveai alte bilete de 100 fr.?

Acusatul. Primisem bani de la șeful de atelier. Am schimbat pentru a'mi procura bani marunți.

Presedintele. Ai trimis un baiat din imprimerie la D-na Popovici fiind-ca era singură. Această prevedere din partea d-tale este cam stranie. Ai intrat în magazinul d-lui Hardmuth pentru a vedea parchete?

Acusatul. Am vezut parchete espuse la fereastra pravaliei și am intrat.

Presedintele. Asta data te ai prins singur.

Martorul spune ca la ceasul acela fereastra magasiei era închisa și, prin urmare, nu puteai se vezi nimic.

Acusatul. Apoi acelas martor a zis ca me cunoaste si in urma a schimbat.

Presedintele. Când ai venit a casa, ai strigat:

«Usia e deschisa, am chiemat pe Mitza si Mitza nu respunde». Ce inseamna aceste cuvinte?

Acusatul (zîmbind). Când am vezut pe nenorocita femee moarta, intielegeti, d-le presedinte! Era atât de buna, de blânda.

Presedintele. Sunt convins ca tot ast-fel zâmbiai când ai comis faptul cum zâmbesti acum. Ce crezi d-ta despre motivele: — autorii acestei crime?

Acusatul. Nu sciu nimic.

Presedintele (pune pe acuzatul în contradictiune cu el însusi în privinta banilor pe care el zice ca i s'ar fi sustras. Ii aminteste ca a aruncat mai multe acusari si denuntieri catre mai multe persoane între care un d-n Iatropulo. Arata ca sistema acusatului este d'a calomnia pe martori cari depune contra lui).

Se aduce acusata, socia lui Miulescu.

Presedintele. In ce relatiune ai fost cu Maria Popovici?

Acusata. In relatiunile cele mai sfinte.

Presedintele. Maria Popovici era femee cinstita?

Acusata. Da! Foarte onesta.

Presedintele. Avea stare?

Acusata. Da! Avea 12,000 fr. cu care a cumparat bonuri pe numele barbatului meu.

Presedintele. In zioa crimei erau bonuri in casa de fer.

Acusata. Nu!

Presedintele. Atunci de ce ai spus in instructie ca asasinul a furat bonurile?

Acusata. Da, am zis'o; Nu mai sciam ce zic. Eram pierduta.

Presedintele. (Aminteste ca acusata intrând in odaia in care se comisese crima a zis: Nac! Cheile casei sunt pe usia, patul e desfacut. Mitza nu respunde). El adauga ca s'a convins singur prin inspectarea localitatei ca acusata nu putea sa vaza cele zise de dânsa.

Apararea cere ca sa se faca o cercetare locala. Curtea incuviintiaza.

Presedintele. Care poate fi ucigasiul? Sa fie un amant. D-ta zici ca Maria n'a avut amant.

Acuzata. Nu! N'a avut.

Presedintele. Imprejurarile dovedesc cu toate aceste ca asasinul cunoscea amânuntele si obiceiurile casei.

Acusata. Se poate.

Procurul general. Deci acusata a sustinut si in urma ca se aflau 12,000 fr. in casa de fer.

Acusata. Am spus asia, fiind ca nu voiam se ma contrazic cu cele zise de mine la inceput.

Petre Dragomirescu, martor este introdus.

Procurorul, îl întreabă ce atitudine aveau acusații în seara când s'a săvârșit crima.

Respuns, am vorbit cu ambii soți Miulescu. El se plângeau de crima săvârșită în persoana Mariei Popovici, și că li s'au furat bonuri și bani. El însă nu a întrebat cine putea fi autorul crimei.

Galasescu. al 3-a martor este introdus.

Presedintele. Ce legături aveai cu Maria Popovici și ce știi în privința crimei.

Respuns. Cunosc pe victimă de la 1882; am fost epitrop al victimei în timp de 3 ani. Am ținut pe fata în casă mai mulți ani.

Face un întreg discurs care nu are nici o legătură cu afacerea.

D. *Costa-Foru*, întreabă daca Maria Popovici s'a plnas vre-odată de soții Miulescu.

Respunsul. Nu.

D. *Costa-Foru.* N'au spus într'un rând soții Miulescu Mariei Popovici să se întoarcă la fostul ei bărbat?

Respuns. Nu'mi aduc aminte.

D. *Costa-Foru.* Ce viață avea Maria Popovici cu fostul ei bărbat Andreescu.

Respuns. Foarte rău, soțul ei o batea.

Anghel Dumitrescu, martor, cunoaște pe soții Miulescu de acum un an.

Acești au stăruit ca să intre în relațiuni cu Maria Popovici ca să ajunga la o căsătorie.

De 4 ori am fost în casa lui Miulescu.

Prima oară când am sunat 'mi-a deschis Maria Popovici care a fugit zicând ca vr'a să cheme pe d. Miulescu. Pecând d. Miulescu l'a îndemnat să ea în căsătorie pe Maria Popovici.

A doua oară a vorbit de tot felurl de lucrurl dar nimic despre căsătorie.

După această visită Mița îi întrebă: cum rămânem. El a spus că e gata și când vor fi și d-lor gata să-'i dea răspuns.

D'atunci până la viitoarea visită a trecut mult timp. Dumitrescu așteptă să'i se dea un răspuns. El întâlnește în acest interval pe Miulescu care îi zice: «Frumos 'ți sade să nu mai calci pe la noi». El s'a scuzat și a făgăduit că va merge seara. In adevăr seara s'a dus la Miulescu unde au vorbit de fel de fel de lucrurl fără să atingă cestiunea căsătoriei. D-na Miulescu îi a arătat și trusoul.

Plecând, d-na Miulescu îi zice că Mița are să'i spue ceva.

Mița însă zice d-nei Miulescu ca ea să'i vorbească.

Atunci d-na Miulescu îi spune că nunta nu să poate face acum fiind că nu pot lua la acel moment cupoanele de la bonuri pentru a se face nunta.

D. Costa-Foru întreabă daca a observat ca soții Miulescu l'au împedicat să vorbească singur cu Maria-Popovici.

Andreescu zice că nu a observat aceasta.

Martora Tudorita Niculescu declara ca, într'o conversatie ce a avut cu victima, în poarta casei, aceasta 'i s'a plâns, dupe ce s'a uitat în toate partile, ca este bolnava moralmente din causa banilor ce 'i avea la Miulescu; ca acesta o maltrata si o insulta chiar; ca nu poate se 'l dea în judecata pentru ca n'avea inscris.

D. *Stefanescu de la Vrancea*, Câte fete are martora si daca a avut vre-o neintelegere cu d. Miulescu, pe când era comisar.

Martora respunde ca are 4 fete si ca n'a avut nici o daravera cu comisarul Miulescu.

Martora Elena Ibudulescu declara ca Maria Popovici 'i a spus numai ca este în tratatie de casatorie cu un profesor, dar ca Miulescu i facea greutati pentru liberarea banilor ce erau la densul. Ca acestea victima 'i le a spus în dreptul Teatrului National si ca plângea când vorbia.

Martorul Grumberg spune ca într'o Duminica din luna lui Maiu sotiul Miulescu-singur neinsotit de nimeni, a venit la pravalia de parchete din fatia palatului si a întrebat de parchete si sobe. Miulescu a venit între orele 2 si 3; nu scie daca a lasat pe sotia sa pe trotuar. Martorul declara ca a vorbit cu acusatul despre parchete si sobe si adaoga ca transparentele de la ferestre erau lasate în jos, caci în luna lui Maiu bate foarte tare soarele si de aceia în tot-d'-una de la 12 ore se lasa transparentele.

Acusatul, întrebat de presedinte, declara ca n'a mai vezut pe martorul Grünberg.

Martorul Grünberg spune ca în ziua de 12 Maiu n'a venit nici o femmee la pravalie.

Dupe întrebarea d-lui procuror general, martorul declara ca în acea zi nu mai a fost nimeni de serviciu în pravalie, si ca stăpânul a plecat de la 12 ore, lasându'l singur.

Martora Elena Stefanescu spune ca în ziua de 12 Maiu a vezut pe Miulescu venind cu birja însotit de un domn si s'a oprit la casa sa; birja venia despre scoala militara; a vezut apoi pe Miulescu, dupe ce a intrat în casa, ca a esit si, dupe ce s'a uitat în toate partile, a facut semn birjarului care a plecat în spre casa Cafegi-basa; cosul birjei era lasat si birjarul atât la sosire cât si la plecare mâna iute. Aceasta s'a petrecut cam pe la 2 ore, iar la 4 ore a vezut si pe acusata Miulescu trecând repede din strada Soarelui în curtea Bisericei Manea Brutaru, nu scie unde s'a dus.

D-nul care însotia pe Miulescu era un tener înalt, cu haine noui îmbracat si pe care 'l credea a fi un architect adus de d. Miulescu pentru casa sa.

Toate acestea martora declara ca le a vezut din poarta când ascepta sa treaca un macelar cu carne.

Apoi a plecat la apele de la Vacaresci, de unde s'a reintors tocmai pe la 2 ore noaptea când afla despre comiterea crimei, ceea ce i-a causat o mare mirare si a întrebat cum se poate ca d. Miulescu care era acasa, nu a vezut pe asasin.

Inainte de a pleca de acasa, ceea-ce a facut pe la 5 ore, martora declara ca a auzit un tipet venind din spre casa lui Miulescu si care semăna cu acela al unei persoane care este astupata la gura.

Birjarul era muscal si a stat culcat câteva timp pe capra, până ce a iesit Miulescu care nu-i a platit nici la sosire, nici la plecare. Nu cunoasce însa pe birjar, nici numerul birjei, căci n'a dat atentiune netrecându'i prin minte ce era se se în tâmple.

La întrebarile apararei, martora respunde ca aceasta declaratie a facut'o dupe 3 luni pentru ca nu voia se iasa do martora contra unui vecin si pentru ca nici nu aflase până atunci ca Miulescu este acusat si arestat.

Martora Frosa Maican spune ca în ziua de 12 Maiu a vorbit cu acusata Miulescu care a istorisit crima, 'i a spus ca este foarte multumita ca nu 'i-au furat si icoanele.

Martora mai spune ca a vezut pe acusata Miulescu cu ciocolata în mâna zicând: *Mito, 'ti am adus ciocolata si tu esci moarta*, **daca n'ar fi fost banii tei la noi tu n'ai fi fost acum moarta.**

Martorul Teohari Constantinescu spune ca, trecând pe acolo, Miulescu, fara se 'l cunoasca, l'a introdus în casa si 'i-a spus crima cum s'a petrecut, ce i s'au furat, 'i a aretat cadavrul, etc. Martorul declara ca a vezut iesind din casa lui Miulescu în acea zi o femee cu o legatura la subtioara si care s'a facut nevezuta prin fundul curtei.

D. *Presedinte.* Acusatul, ce femee era acea?

Acusatul. Nu sciu, se poate sa fie adevarat ceea-ce zice martorul, caci în acea zi unii intrau si altii iesiau din casa mea.

Martorul Ioanitescu spune ca în aceasta afacere nu scie nimic de cât despre proiectul de casatorie al colegiui seu, d. Anghel Demetrescu, cu victima Maria; ca aceasta a venit de mai multe ori la d-sa, însotita de d-nul sau d-a Miulescu.

Scia ca are bonuri si ca ele erau o causa amânarei casatoriei; unde le avea depuse nu scia, dar victima 'i-a spus ca sunt foarte sigure unde sunt.

Elena Georgescu declara ca pe la orele 4 a trecut prin strada Soarelui si a vezut ca vine cine-va îndaratul seu si simple ca intra în curte la Miulescu.

Aceasta era însusi Miulescu care intrând în curte, bate la usa si 'i se deschido, dar n'a vazut cine 'i deschise, martora mai adauga ca n'a vezut pe nimeni care se însoteasca pe Miulescu.

Iancu Constantinescu. Cunoaste pe Miulescu de la 69 si ca au fost amândoi comisari comunali. Despre positia financiara a lui Miulescu stie numai atât ca de când esise din politie s'a apucat de tipografie si dupe ce a deschis'o a luat mai multe jurnale spre tiparire dar mai în urma când a luat «Jurnalul Romania», îl vedea adesea plângându-se ca perde foarte mult.

Lessel. D-nu Miulescu a venit în fabrica la mine cu 2 septemâni înainte de comiterea crimei si a comandant 6 ferestre si a cerut sa fie gata peste 10 zile.

Gheorghe Teodorescu, cumnat al acusatului, ascultat numai ca informator spune ca 'i se fagaduise de acusat ca se'i dea niste caramida si ca era se se duca în ziua comiterei crimei ca se ia acea caramida dar ca nu s'a dus fiind ca Miulescu trimisese la dânsul pe un zidar Mincu se'i spuna ca nu mai vrea se'i dea caramida.

D. *procuror general.* Nu am aci nimic de zis; însa declar ca martorul a cazut într'o flagranta contradictiune.

Martorul Pretorian archivar la corpul portareilor, declara ca Miulescu a venit de mai multe ori la corp cu diferite afaceri, ca o data ne-am dat în vorba cu dânsul, si ne aminteau de istorii de 15 si 20 de ani.

Intre altele vorbiam de alegeri. El avea un baston cu sis în mâna.

Eu 'i zisei ca il pastreaza pentru impre jurari, dar ce 'mi respunse nu'mi aduc aminte.

Presedintele. Ce fel era bastonul?

Martorul. Era de trei degete gros si de o colorare cafenie.

D. *Cantili* întreaba la ce epoca a venit cu bastonul?

Respuns. De la Ianuarie până la Martie trecut.

D. *Paleologlu.* Cine mai era în cancelarie.

Martorul. Nimeni. Mai pot adauga ca Miulescu purta câte odata în busunar un revolver si un box.

Dimitrie Papasoglu martor, cunoasce pe Miulescu de la 1869, a cumparat în tovarasie cu dânsul la 79 o tipografie si am fost tovaras 2 ani.

Presedintele. Este adeverat ca Miulescu v'a dat mai multe consilii ca se ve însurati?

Raspuns. Da si tocmai acesta a fost motivul descordiei între noi.

Procurorul. E adeverat ca pe când se afla Miulescu în acea tipografie, 'i s'a întâmplat martorului ca se'i repeasca dreptul seu, si când reclama 'i tragea palme?

Martorul. Da.

In ziua de 12 Maiu m'am dus de dimineatia la sosea de unde m'am întors la 11 ore si am stat până la 1 când am fost la un ver ai meu. Me întorceam de acolo si în dreptul casei Miulsscu aud nisce tipete, eram atunci 5 ore, într-u în curte, vez pe sotii Miulescu si înca câti-va oameni. D-na Miulescu stiga «Sari ca a omorât pe Mita.»

Dupe ce am vezut victima m'am dus la secsie unde am spus sa se aresteze Mincu zidaru.

D-na Miulescu 'mi a mai spus ca s'a furat din casa de bani 18,000 lei bonuri ale victimei si 12,000 ale d-lor. Eu nu sciu daca reposata a avut bani.

D. *advocat B. Stefanescu.* Intreb daca martorul scie de bani matusi sale si care 'i a avut la Miulescu.

Martorul. Da a avut 6,200 lei în bonuri funciare urb. si avea si politia pentru aceasta suma.

Martorul *Dumitru Ionescu*, aprod la penitenciarul Vacaresti, declara ca a doua-zi dupe ce a venit Miulescu acolo, vine la dânsul si 'i da un pachet de tutun de un franc cerându-i voe se vorbeasca putin cu sotia sa. Si când a venit sotia Miulescu, facia în facia d. Miulescu a întrebat pe sotia sa. Ce suma a fost în casa dupe ce am luat banii de la primarie?

Sotia sa 'i a facut un semn punênt cele 2 degete aratatoare alaturea, si pe urma zice ca nu stie.

D-na Miulescu a radicat mâna în sus si a zis: «cheia». Dupe aceia a intrat înauntru si a strigat lui Miulescu: ce suma ai spus judecatorului? Eu sciu ca a fost în casa 12,000 lei, pe urma zice: a fost 13,000 lei si ai luat una si a remas 12,000.

Intr'o zi continua martorul, a venit la mine Miulescu si 'mi dete o hârtie cu tâmâe ca se o dau d-nei Miulescu, apoi mai târziu 'mi da Anca o hârtie cu piper, dar pe aceasta observând ceva, am dat'o d-lui director al penitenciarului. Intr'o dimineatia la 8 ore se deschide usia la a 2-a carcere si striga Miulescu de 2 ori, ai dormit bine azi noapte? Nu respunde nimeni.

Martorul mai adauga ca facuse raport de toate d-lui director.

D. *Cantili* întreaba la a câtea camera era departe Miulescu de sotia sa?

Respuns. Intâiu a fost la a 4-a si apoi la s'a mutat la a 8-a si sotia sa la a 7-a.

D-na *Ana Mine* martora, declara ce la 12 Maiu pe la 5 ore se plimba prin gradina si aude tipete la Miulescu.

Se duce acolo si 'i sare înainte d-na Miulescu strigând: «Mita e moarta si banii s'au furat,» dar martora n'a vezut pe nimeni venind mai înainte pe acolo precum si nici o birje.

Martorul Vasile Georgescu vedea câte o data pe Miulescu care 'i zicea ca merge reu cu tipografia.

In ziua de 12 Maiu nu se afla acasa de si vorbise cu Miulescu ca se mearga la Lesel împreuna, dar negasind pe Miulescu a plecat singur dupe o alta afacere pe la 4 1/2 si s'a întors la 7 ore seara.

Procurorul General renunta la cei-l'alti martori.

D. *Presedinte* întreaba pe advocatii apararei daca însusesce pe martorii d-lui procuror.

D-nii advocati renunta.

Sedinta se suspenda pentru 2 ore.

Se procede la ascultarea martorilor apararei care tine până la ora 12 1/2 noaptea, si pe care o vom da în No. de mâine.

Sedinta de Marti

Azi la 11 ore și jumătate ședința e redeschisă.

Se ascultă depoziția facută la instrucțiune a câtor-va martori care lipsesc.

La 12 1/4 se hotărăște o descindere locală ca să se constate dacă de la locul unde era soția Miulescu se vedea cea-ce a pretins că a vĕdut sabia și cheile puse la lada de fier.

La orele 1 1/4 se redeschide ședința.

Procurorul-general are cuvêntul pentru a'și face rechisitoriul.

LOCURII DE VENZARE

Locul din strada Dionisie No. 20 și strada Crinului No. 5. Acest loc are fața pre strada Dionisie 37 metri, pre strada Crinului 40 metri și adâncime de 44 metri. Se vinde în total saŭ în loturi, de câte o a patra parte.

Doritori se pot adresa la proprietarul luĭ, D. Gr. G. Pëucescu, str. Clementi No. 2.

Sĕ arentează o moșie de 3,000 pogoane în județul Ilfov.

Doritorii sĕ se adreseze la redacția ziarului «Epoca».

DE VANZARE *Taurĭ de rasă* și *vacĭ de lapte*, a se adresa la d. E. Reimer, administrator la proprietatea Pășcani din județul Ilfov.—Tot la aceasta moșie sunt de vânzare *berbecĭ și oĭ de rasă merinos.*

PUBLICITATEA

ZIARULUI „EPOCA“

Strada Episcopiei, No. 3.

ANUNCIURI SI RECLAME

anunciuri pe pagina a IV, linia 30 bani, anunciuri si reclame pe pagina III 2 lei linia.

www.dacoromanica.ro